

Evangelikus Kántorlehel

— Szerkeszti: Finta Gergely —

Böjti meditáció

A mi vétkeinkért kapott sebeket, bűneink miatt törték össze.
(Ézs 53,5)

Ez az ézsaiási mondat mutat rá arra, ami mindnyájunk számára szóló böjti üzenet: Jézus Krisztus miattunk szenvedett, értünk halt meg és támadt fel. Hangsúlyozottan: miattunk, értünk, mindnyájunkért. Az Ő megváltása nem egy nép, nem egy felekezet, hanem az egész emberiség számára a megváltás, amit csak el kell fogadnunk, ami szerint élünk kell. Mert az természetes: ha tisztában vagyunk azzal, hogy ki volt Jézus Krisztus, hogy mit tett értünk, akkor az Ő megváltását hálával kell fogadnunk, akkor ennek a megváltásnak az erejével megszentelt életet élhetünk.

Jézus szenvedése igen sok művészt ihletett meg. Hány és hány festő, szobrász műve idézi fel ezt. És hány és hány szívből fakadó ének van, ami erre figyelmeztet bennünket minden felekezetben: bűnösök vagyunk, de Krisztus megigazít. Esendők vagyunk, de Krisztus megerősít, kishitűek vagyunk, de Krisztus megújítja a hitünket. Egyik legismertebb nagyheti korálunk, az „Ó, Krisztusfő, sok sebbel”. Talán minden évben elénekeljük ebben az időben, de felfigyeltünk-e már második versszakának elejére? „E gyötrelem, gyalázat mind énmiattam ért...”

A „miattunk, értünk” döbönt rá arra, hogy magunktól nem tudunk kiemelkedni a bűnös világból, ehhez Krisztus ereje szükséges. Különösen ma kell ezt tudnunk, amikor annyiféle önmegváltó tanításról hallhat az ember, amikor annyiféle különböző módszert ajánlanak az embernek. Nekünk meg kell éreznünk: csakis Krisztussal, csakis Óáltala juthatunk közelebb Istenhez, kaphatjuk meg a megváltás boldogító erejét. Ezért a böjt ideje figyelmeztet bennünket: nem a földi, emberi szükségletek, gondok az elsők; ezek nem homályosíthatják el előttünk Krisztus értünk hozott áldozatát. Meg kell éreznünk, hogy amíg a földi szükségletek biztosítása csak a földi, ideig tartó életet szolgálja, Krisztus – anélkül, hogy ezeket feleslegessé tenné – az örök életet akarja adni. A kísértőnek nem azt mondja Jézus, hogy nem kenyérral él az ember, hanem azt: nem *c s a k* kenyérral, hanem Isten minden igéjével. Eről ne feledkezzünk el, így lehetünk már most Istené Krisztus által.

Kiss János, ev. lelkész, Kapolcs

* * *